

Det næste punkt på dagsordenen er:

**24) 2. behandling af lovforslag nr. L 130:
Forslag til lov om ændring af lov om færgefart.
(Ændringer som følge af cabotagesejladsforordningen m.v.).**

Af transportministeren (Carina Christensen).
(Fremsættelse 27.03.2008. 1. behandling
10.04.2008. Betænkning 22.05.2008).

Kl. 13:36

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

25) Forespørgsel nr. F 28:

Forespørgsel til velfærdsministeren og justitsministeren:

Hvad kan regeringen oplyse om Københavns Kommunes placering af et ungdomshus?

Af Martin Henriksen (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Pia Kjærsgaard (DF) og Peter Skaarup (DF).

(Anmeldelse 24.04.2008. Fremme 29.04.2008).

Kl. 13:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den første, der får ordet for at begrunde forespørgslen, er ordføreren for forespørgerne, og det er hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:37

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Martin Henriksen (DF):

Det er selvfølgelig lidt ekstraordinært, at vi rejser en så lokal og kommunal sag som den her i

Folketingssalen, men ikke desto mindre synes vi, at der er noget, der taler for, at man godt kan retfærdiggøre det i det her tilfælde.

Når man kigger på det forløb, der har været i Københavns Kommune omkring nedlæggelsen af Ungdomshuset på Jagtvej 69, hvor Ritt Bjerregaard godt bakket op af venstrefløjens har undersøgt mulighederne for, at man kunne finde et nyt sted at placere et nyt ungdomshus, synes jeg faktisk, at der er visse principielle problemstillinger, som har vist sig i den forbindelse. Og på den baggrund synes vi, at det er relevant, at sagen kommer op i Folketingssalen og bliver diskuteret, også fordi man jo kunne have den frygt, at det forløb, der har været i Københavns Kommune, bliver et forbillede for, hvordan andre af landets store kommuner, og sådan set også små kommuner, vil håndtere en sådan sag, hvor der er nogle unge, der har opført sig på en måde, som gør, at de mindst talt ikke burde have et nyt ungdomshus. På den baggrund synes vi, at det er relevant, at regeringen og Folketinget får mulighed for at tage stilling til det sagsforløb, der har været i Københavns Kommune, og det er baggrunden for forespørgslen.

Kl. 13:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren for forespørgerne. Så kommer besvarelsen, og den første, der får ordet, er velfærdsministeren.

Kl. 13:38

Besvarelse

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Forespørgslen går jo altså på, hvad regeringen kan oplyse om Københavns Kommunes placering af et ungdomshus. Det er vigtigt at starte med at slå fast, at jeg som velfærdsminister ikke kan blande mig i en kommunalbestyrelses beslutning om placering af et kultur- eller ungdomshus. Jeg har altså ikke beføjelser til at pålægge en kommunalbestyrelse en bestemt placering af et kultur- eller ungdomshus eller til i øvrigt at tage stilling til en placering heraf. Om kommunalbestyrelsens dispositioner i forbindelse med placeringen og etableringen af et sådant hus er i overensstemmelse med lovgivningen, er noget, som statsforvaltningen i øvrigt fører tilsyn med.

Jeg kan generelt oplyse, at en kommune efter kommunalfuldmagtsreglerne kan yde støtte til det, man kan kalde ungdomskulturelle aktiviteter. Det kan ske gennem støtte til en forening, fond eller lignende. Det er i den forbindelse bl.a. et krav, at støtten alene anvendes til den støtteberettigede aktivitet. Kommunen skal føre tilsyn med, at disse betingelser vedvarende er opfyldt. Det er endvidere et krav, at der er lige adgang for alle til den aktivitet, der støttes, eller at eventuelle begrænsninger i adgangen er sagligt begrundede.

I den konkrete sag har Københavns Kommune til ministeriet oplyst, at der er truffet en politisk aftale om en placering af det tidligere ungdomshus' brugere i Kulturhuset Bispebjerg Nordvest på Dortheavej i København. Kulturhuset på Dortheavej blev oprindeligt renoveret og indrettet med midler fra den statslige byfornyelsesramme. Indretningen af huset skete som led i gennemførelsen af et byfornyelsesforsøg, der igangsatte udviklingen af de såkaldte kvarterløft i Danmark. Forsøget startede i begyndelsen af 1996 og afsluttedes ved udgangen af 2003.

Kulturhusets hovedopgave var bl.a. at medvirke til igangsætning og koordinering af kvarterløftsaktiviteterne og netværksopbygning blandt beboere, foreninger og organisationer. Derudover var huset ramme om kulturelle aktiviteter, arrangementer og begivenheder, der støttede den udviklingsproces, der gik i gang i kvarteret.

Efter kvarterløftets afslutning overgik huset til at være et kulturhus for bydelen Bispebjerg i Københavns Kommune, og driften af huset overgik til kultur- og fritidsforvaltningen.

I dag danner huset ramme om mange forskellige tilbud og aktiviteter. En række foreninger, interessegrupper og andre lejere har adresse i huset. Huset har en café, en stor og en mindre sal til koncerter, fester og konferencer samt fire åbne værksteder. Huset er som alle andre københavnske kulturhuse åbent for alle borgere.

Med den nye aftale mellem Københavns Kommune og fonden Jagtvej 69 om placeringen af Ungdomshuset på Dortheavej lægges der op til, at kulturhuset fortsat skal anvendes som kulturhus for de eksisterende brugere, men at det også får nye lejere i form af fonden Jagtvej 69. Københavns Kommune har oplyst, at kultur- og fritidsforvaltningen vil tilbyde fonden Jagtvej 69 at leje annektsbygningen og dele af kulturhusets hovedbygning. Udlejningen vil ske på vilkår,

der svarer til Københavns Ejendommers standardhvervslejekontrakt.

Spørgsmålet er så, om det ændrer målgruppen og aktiviteterne så meget, at der er grundlag for at kræve det statslige tilskud betalt tilbage. Det er der ikke, siger juristerne i Velfærdsministeriet. Målgruppen og de nye aktiviteter ligger inden for rammen af det, der i sin tid under hele indretningen af kulturhuset blev ydet støtte til. Det vil jo sige, at hvis jeg krævede tilskuddet tilbage, eller hvis Velfærdsministeriet gjorde det, så ville det med stor sandsynlighed medføre, at man ville tabe en retssag, hvis Københavns Kommune indbragte afgørelsen for en domstol. Når jeg ikke vil kræve tilskuddet fra Københavns Kommune tilbagebetalt, er det altså ikke udtryk for en politisk stillingtagen til Ungdomshuset, men udtryk for en rent juridisk vurdering.

Kl. 13:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det justitsministeren.

Kl. 13:43

Justitsministeren (Lene Espersen):

Som det fremgår af forespørgslets ordlyd, er det Københavns Kommune, der har ansvaret for placeringen af et nyt ungdomshus. Og som velfærdsministeren lige har redegjort for, er der tale om et kommunalt anliggende, som regeringen ikke har været involveret i – det gælder også Justitsministeriet. Af gode grunde kan jeg derfor heller ikke rigtig bidrage med noget i forhold til baggrunden for kommunens beslutning om at placere et nyt ungdomshus på Dortheavej i Københavns nordvestkvarter.

At Ungdomshuset er en sag mellem Københavns Kommune og de unge mennesker, er der i øvrigt ikke noget nyt i. Det var jo som bekendt Københavns Kommune, der i foråret 1982 indgik en aftale med den såkaldte initivgruppe om at etablere et ungdomshus som et åbent værested for unge københavnere. Ejendommen på Jagtvej 69 blev herefter købt af kommunen, der stillede bygningen til rådighed for de unge. I 1996 besluttede Københavns Borgerrepræsentation, at aktiviteterne i huset skulle ophøre, og det var også Borgerrepræsentationen, der i 1999 besluttede, at ejendommen på Jagtvej skulle sælges. Resten af historien kender vi jo kun alt for godt.

Nu har Københavns Borgerrepræsentation så besluttet, at der skal placeres et nyt ungdomshus på Dortheavej i Københavns nordvestkvarter, og som velfærdsministeren har oplyst, er der

intet, der peger på, at Københavns Kommune skulle have overtrådt reglerne om statslige tilskud eller lovgivningen i øvrigt ved beslutningen om at placere det nye ungdomshus. Det er derfor en beslutning, regeringen hverken kan eller vil blande sig i.

For god ordens skyld skal jeg bemærke, at politiet heller ikke har været involveret i Københavns Kommunes beslutning. Københavns Politiet har oplyst, at overborgmesteren meget overordnet har givet en kort orientering på møder om sagen i kredsrådet, men politiet har derudover ikke været inddraget i sagen. Københavns Politiet har dog samtidig understreget, at politiet selvfølgelig følger sagen og naturligvis vil reagere, hvis der skulle vise sig et behov for en øget politimæssig indsats i området, med henblik på at skabe den størst mulige tryghed for de omkringboende.

I forbindelse med urolighederne omkring Ungdomshuset har politiet efter min mening udført et særdeles professionelt og kompetent arbejde, og jeg har fuld tillid til, at Københavns Politiet på tilsvarende vis vil løse de opgaver, der eventuelt måtte opstå i tilknytning til det nye ungdomshus. Lad mig i den forbindelse udtrykke et håb, som jeg tror jeg deler med mange, nemlig at de unge nu vil bruge det hus, som Københavns Kommune så storsindet vil stille til rådighed for dem, på en både fornuftig og hensynsfuld måde. Det nye ungdomshus skulle gerne blive et hjemsted for kulturelle aktiviteter, ikke hærværk og ballade.

Kl. 13:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til justitsministeren. Og så er det ordføreren for forespørgerne, hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:46

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Martin Henriksen (DF):

Ministerens tale kom desværre ikke som den store overraskelse, men vi vil ikke desto mindre kæmpe kampen, sådan at Folketinget selvfølgelig får mulighed for at tage stilling til det forslag til vedtagelse, som jeg vil komme ind på lidt senere.

Det, der jo er essensen i den her sag, er, at vi taler om landets hovedstad. Man hører tit, at Borgerrepræsentationen og andre højtstående politikere i København siger, at fordi man er hovedstaden, skal Folketinget give særlig op-

mærksomhed til netop København, altså fordi det er hovedstaden. Københavns Kommune har jo formålet at sørge for, at de har fået særlig opmærksomhed.

Derfor synes vi, at det også er meget rimeligt, at vi fra Folketingets side giver Københavns Kommune den særlige opmærksomhed, som de tilsyneladende mener at de har krav på. Og hvis det er sådan, at landets hovedstad skal være foregangskommune for resten af landet, må man jo sige, at så er Københavns Kommune en dårlig foregangskommune.

Kunne man forestille sig, at LandboUngdom i det jyske også skulle have et hus, hvis de rendte rundt og teede sig fuldstændig tosset? Nej, det kunne man vel ikke forestille sig. Men i Københavns Kommune kan man altså sagtens forestille sig, at sådan noget kan finde sted.

Man kan også godt forestille sig, at de udenlandske demonstranter, som højst sandsynligt vil komme til Danmark i forbindelse med vores klimatopmøde, nu har et sted, hvor de kan få husly – og det er vel at mærke demonstrationer, som vil foregå ulovligt.

Der er altså en lang række eksempler på, at det i den grad er relevant, at det her bliver taget op til diskussion i Folketingssalen.

Så har der også været alt det om politiindsatsen. Menige politifolk har fremført, at de i forbindelse med de demonstrationer, der har været, i forbindelse med at de unge autonome ønsker et nyt ungdomshus, har været for få mand og derfor ikke har grebet ind, selv om der rent faktisk har været begået ulovligheder.

Der er altså en lang række eksempler på, at den her gruppe af unge i Københavns Kommune får særlige, lempelige vilkår at operere på. Havde der været tale om andre grupper, havde man for lang tid siden grebet ind.

Når man kigger på debatten i det offentlige, ser man, at det heller ikke har skortet på forskellige udmeldinger både fra ministre og fra folketingsmedlemmer, lige fra Socialdemokraterne til Venstre og Konservative, som har ment, at den måde, man har håndteret det på fra Københavns Kommunes side, har været fuldstændig urimelig og uacceptabel.

Der synes vi i Dansk Folkeparti, at man selvfølgelig skal have mulighed for også at tilkendegive, hvad man mener om det i en folketingsdebat og i Folketingssalen. Det er jo lidt letkøbt, at hver gang en journalist ringer og spørger et folketingsmedlem eller en minister, jamen så giver man udtryk for, at det her er uacceptabelt, det

skal ikke finde sted. Der er sågar folketingsmedlemmer, der allerede har rejst sagen i Folketinget ved at stille spørgsmål til ministrene. Men når man så rent konkret kommer ned i Folketingssalen, oplever man, at noget kunne tyde på, at så er viljen til at gøre noget ved problemet og viljen til at kritisere Københavns Kommune lige pludselig ikke mere til stede. Og det er selvfølgelig kritisabelt.

Vi har været igennem en lang periode, hvor Ritt Bjerregaard og kompagni har ignoreret de lokales ønsker, senest i nordvestkvarteret. Lokaludvalget bl.a. – det kan man læse i lokalavisen for Nordvest – føler sig taget ved næsen af de københavnske politikere, og det dialogforum, som de var blevet lovet, er blevet reduceret til en administrativ instans, der skal udbedre de automates graffitihærværk. Det er problematisk, for det dialogforum var faktisk tænkt som et sted, hvor beboerne kunne være, hvor også erhvervslivet kunne være osv., men de får altså ikke plads i det her dialogforum alligevel.

Ni ud af ti høringssvar om Ungdomshuset i Nordvest er negative. Det betyder klart og tydeligt, at borgerne i det område, hvor kommunen har sagt, at der skal vi have et nyt ungdomshus, har sagt: Vi ønsker ikke at få det her ungdomshus – ni ud af ti høringssvar frabeder sig, at der kommer et nyt ungdomshus. Det ignorerer man fra Ritt Bjerregaards og venstrefløjens side.

Det pudsige er jo, at mange af dem, som har gjort sig umage ude i de lokale miljøer for at forhindre det her ungdomshus, faktisk er det konservative bagland, det er Konservativ Ungdom, som vel et eller andet sted havde håbet på, at den konservative minister – sådan set også velfærdsministeren – som minimum bare ville udtrykke en kritik af den måde, som det hele er foregået på i Københavns Kommune.

Vi har også bemærket, at VOK i Borgerrepræsentationen i fællesskab har fremsat et forslag om en folkeafstemning. Det blev nedstemt. Så synes vi selvfølgelig, at der også skulle være mulighed for, at vi kunne komme med et lignende forslag i Folketingssalen, hvor VOK jo i modsætning til i Borgerrepræsentationen har flertal, og det forslag vil vi selvfølgelig fremsætte fra Dansk Folkepartis side. Det lyder således:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at et flertal i Københavns Kommunes Borgerrepræsentation lægger

op til at vedtage, at der skal være et ungdomshus på Dortheavej 61.

Folketinget konstaterer endvidere, at vedtagelsen kommer efter omfattende uroligheder, optøjer og hærværk begået af unge med tilknytning til det tidligere ungdomshus på Jagtvej 69, og at beslutningen tages, uden at hverken naboer eller lokale protester er blevet hørt. Det er utilfredsstillende og udemokratisk.

Folketinget konstaterer, at beslutningen om ungdomshuset er et rent københavnsk anliggende og ansvar, men henstiller til Borgerrepræsentationen,

- at kommunen foretager en ordentlig høring blandt områdets beboere via afholdelse af en lokal folkeafstemning og følger resultatet af en sådan afstemning, førend endelig beslutning træffes,
 - at kommunen i forbindelse med placering af ungdomshuset fremadrettet sørger for en effektiv kriminalitetsbekæmpende indsats i området, bekæmper hærværk og graffiti, og
 - at kommunen i kontrakten med ungdomshuset indfører opsigelsesbestemmelser i tilfælde af misligholdelse af betingelserne for huset.«
- (Forslag til vedtagelse nr. V 75).

Kl. 13:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse af hr. Martin Henriksen:

»Folketinget konstaterer, at et flertal i Københavns Kommunes Borgerrepræsentation lægger op til at vedtage, at der skal være et ungdomshus på Dortheavej 61.

Folketinget konstaterer endvidere, at vedtagelsen kommer efter omfattende uroligheder, optøjer og hærværk begået af unge med tilknytning til det tidligere ungdomshus på Jagtvej 69, og at beslutningen tages, uden at hverken naboer eller lokale protester er blevet hørt. Det er utilfredsstillende og udemokratisk.

Folketinget konstaterer, at beslutningen om ungdomshuset er et rent københavnsk anliggende og ansvar, men henstiller til Borgerrepræsentationen,

- at kommunen foretager en ordentlig høring blandt områdets beboere via afholdelse af en lokal folkeafstemning og følger resultatet af en sådan afstemning, førend endelig beslutning træffes,
- at kommunen i forbindelse med placering af ungdomshuset fremadrettet sørger for en ef-

ektiv kriminalitetsbekæmpende indsats i området, bekæmper hærværk og graffiti, og – at kommunen i kontrakten med ungdomshuset indfører opsigelsesbestemmelser i tilfælde af misligholdelse af betingelserne for huset.« (Forslag til vedtagelse nr. V 75).

Dette forslag til vedtagelse vil nu indgå i de videre forhandlinger.

Tak til ordføreren for forespørgerne. Der var ingen korte bemærkninger. Vi går så til ordførerrækken, og den første ordfører er Venstres ordfører, hr. Kim Andersen.

Kl. 13:54

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Tak for det. Jeg vil gerne begynde med at slå fast, at set fra Venstres synspunkt er det her et kommunalt anliggende. Det er alene et spørgsmål, der henhører under Københavns Kommune.

Jeg synes også, at vi i de redegørelser, vi har fået fra to af regeringens ministre, velfærdsministeren og justitsministeren, har fået en god beskrivelse af, hvad der er op og ned i denne sag, og hvor formalia er placeret.

Vi kan på den baggrund ikke støtte det forslag til vedtagelse, som er fremsat af Dansk Folkeparti, men vi kan langt hen ad vejen godt forstå de motiver, der har drevet Dansk Folkeparti til at rejse debatten her og til at fremsætte forslaget.

Vi er også på lange strækninger dybt, dybt forundrede i Venstre over Københavns Kommunes håndtering af det her alvorlige spørgsmål.

Vi synes, at kommunen i den grad har forsømt at sætte fornuftige, realistiske tilbud op for en gruppe børn og unge, ligesom vi i høj grad synes, at man har forsømt at håndhæve gældende regler og orden. Vi synes også, at man skal tage hensyn til naboer, butiksindehavere og andre i lokalområdet. Vi tager som en selvfølge, at der finder de høringer sted, som skal finde sted; at lov og orden bliver opretholdt; at man også tager hensyn til de mennesker, der bor og lever i lokalområdet, og som har et arbejde, de skal passe, som har nogle små børn, som de skal opdrage i det kvarter, som har nogle butiks- og forretningsmæssige interesser, som man naturligvis skal respektere, og som er helt legitime, og som der også skal værnes om.

I det hele taget er vi meget uforstående over for, hvordan sådan en relativt lille flok utilpassede, småkriminelle, forkælede unger har kunnet

få lov til at hundse rundt med en hel bydel og en hel borgerrepræsentation og en overborgmester, som netop har stået og været nærmest handlingslammet uden at sige til og fra og uden at skride ind. Det synes vi har været beskæmmende at iagttage.

Vi er i det hele taget meget lidt forstående over for, hvorfor samfundet skal overgå sig selv i tilbud til nogle børn og unge, som øjensynligt ikke – i hvert fald i fornødent omfang – passer deres skole, passer deres job, og passer deres fritids- og ungdomstilbud, og som for os at se på lange strækninger bidrager med meget, meget lidt til deres eget underhold og til samfundets opbygning, men derimod ter sig som nogle forkælede unger, der forventer, at det hele ligger parat til dem, og som er utilpassede og begår kriminalitet, hvis de ikke lige får det, som de vil have.

Det, vi har været vidner til med bål i gaderne, ildspåsættelse af skarnkasser, affaldscontainere og biler er at betegne som kriminalitet, og der skal skrives ind over for det. Vi kan ikke have, at politiet eller andre myndigheder ser igennem fingre med det, for det, der kan synes småt og som født af en stemning, forplanter sig lynhurtigt til en kriminel karriere, som kan blive til noget, der er meget, meget værre, og det kan og vil vi ikke acceptere.

Derfor skal kommunen kende og vedstå sit myndighedsansvar og gribe fat i hver ung og dennes familie og sørge for, at der bliver afholdt forældresamtaler, givet forældrepålæg og i det hele taget lavet en handlingsplan for den unge, så den unge kan komme på ret køl, passe sin skole og passe sit job.

Så vil jeg også gerne sige til forældrene: Der er noget, der hedder forældreansvar, og det er alt, alt for tydeligt med det, vi har været vidner til på Nørrebro i de her sammenhænge i de seneste år, at de pågældende forældre ikke lever op til deres forældreansvar. Det skal de, og det bør de. Det er deres børn, det er ikke samfundets børn. Der er altså en grund til, at samfundet stiller skole- og fritidsaktiviteter til rådighed. Der er en grund til, at man får en børnecheck. Man har som forældre en pligt til at følge med i, hvad ens børn foretager sig, nemlig om de passer deres skole, om de passer deres fritidsklub, om de har læst lektier og de får deres madpakke med. De forældre, der ikke kan finde ud af det i forhold til de unge, utilpassede, småkriminelle typer, vi ser rende rundt her, lever på ingen måde op til deres forældreansvar. De skulle tage og skamme

sig og så finde ud af, hvad det vil sige at have børn, og prøve at få noget fornuftigt ud af dem og deres fremtid.

Kl. 13:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det giver anledning til foreløbig to korte bemærkninger. Jeg beder ordføreren blive stående. Først er det hr. Søren Krarup.

Kl. 13:59

Søren Krarup (DF):

Jeg synes, det var en aldeles fortræffelig tale, Venstres ordfører holdt; det hensætter mig blot i dyb forbløffelse over, at han så ikke kan stemme for den henstilling, som Dansk Folkeparti er fremkommet med.

Forholdet er jo, som hr. Kim Andersen ved, at det ungdomshus er et eksempel på, at vold betaler sig. Vi lever jo desværre i en periode i danmarkshistorien, hvor volden er blevet meget almindelig; den findes et bestemt sted, den findes altid på venstrefløjen. Venstrefløjen er voldsdyrkende, har voldsmonopol – jeg henviser bare som det seneste eksempel til hr. Jesper Langballe, der blev slået ned forleden. Det er altid venstrefløjen, der øver vold imod deres modstandere.

Her har vi så i Ungdomshuset et eksempel på, at volden har været så stor, at den faktisk i en periode har sat hovedstaden i brand. Det er dog ubegribeligt, at man i stedet for at fastholde, at vold ikke betaler sig, så belønner den med et ungdomshus.

Jeg vil spørge Venstres ordfører: Finder han det ikke så umoralsk – han var inde på det i sin tale – er det ikke så umoralsk, at man simpelt hen er nødt til at henstille til Københavns Kommune, at dette kan vi ikke acceptere, og sige: I må i hvert fald lade beboerne derude stemme om det?

Kl. 14:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:00

Kim Andersen (V):

Vi kan ikke stemme for det fremsatte forslag til vedtagelse, fordi vi respekterer det kommunale selvstyre dybt, og fordi vi her har med en sag at gøre, som ene og alene er at adressere til Københavns Kommune. Det vil vi gerne slå fast, og det ønsker vi ikke at sætte spørgsmålstegn ved.

Når det er sagt, vil jeg gerne sige, at det er åbenlyst for enhver, at Københavns Kommune ikke har levet op til sit ansvar og sine forpligtelser i de her sager. Det generer også mig dybt, at

det nu er andre grupper, som skal forlade nogle lokaliteter i det ungdomshus, der skal huse de her ballademagere, for at ballademagerne kan være der. Kommunen siger, at man stiller andre faciliteter til rådighed. Ja, ja, det gør man, og det skal nok også blive godt nok, men igen er det ordentlige, fornuftige og anstændige mennesker, som passer deres, der skal vige, for at de her ballademagere kan få deres.

Når Knud Flovsnak, der repræsenterer de her foreninger, ikke engang kan finde ud af at vedstå, at man skal erlægge et depositum for at indgå et lejemål, er det dybt pinligt, og det siger jo mere om ham end om noget andet.

Kl. 14:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Hr. Søren Krarup for en kort bemærkning.

Kl. 14:01

Søren Krarup (DF):

Der er jo ingen, der anfægter det kommunale selvstyre. Der er ikke tale om at påtvinge en lov, men der er tale om, at man fremkommer med en henstilling, og det vil sige, at man respekterer det kommunale selvstyre. Så det dér er – hvis jeg må have lov at sige det – en retorisk figur, hvorved Venstres højtærede ordfører jo i virkeligheden kun taler sig uden om, at han er i dyb modsætning til sit eget vælgerflertal.

For selvfølgelig er vi alle enige om, at vold ikke må kunne betale sig, og det, vi oplever her, er et eksempel på, at vold betaler sig. Og det er jo, som hr. Martin Henriksen sagde i sin ordførertale, sådan, at hovedstadens eksempel naturligvis vil smitte. Hvis det betaler sig at øve vold i København, så kommer det også til at betale sig at øve vold i Århus, i Aalborg, i Odense osv., og det vil sige, at man virkelig grundlægger en praksis, som simpelt hen er uførenelig med et retssamfund.

Jeg vil spørge Venstres ordfører endnu en gang: Skulle han dog ikke overveje, om man så ikke i hvert fald kunne støtte den henstilling til Københavns Kommune om at sige nej til, at vold skal betale sig?

Kl. 14:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:02

Kim Andersen (V):

Jeg gentager gerne, at vi respekterer det kommunale selvstyre. Den her sag hører hjemme i Københavns Kommune og ingen andre steder. Sådan er det, og det har ikke noget med snak eller alt muligt andet at gøre, vil jeg sige til hr.

Krarup, det har noget at gøre med at respektere en ansvarsfordeling, og den er nu engang sådan.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at man jo ervedover godt kan være enig i, at Københavns Kommune har misligholdt sine forpligtelser. Og vi kan sagtens være enige om – og det ved hr.

Krarup også at vi er – at vold aldrig nogen sinde må kunne betale sig. Derfor skal der både fra kommunens og politimyndighedernes side skrives ind, straks det iagttages. Der skal være en konsekvens over for de ballademagere og småkriminelle, som vi møder i det her miljø. De skal for en dommer, og de skal have en behandlingsdom; der skal være samtaler med forældrene; der skal være samtaler med skolen; og skolen skal have langt flere muligheder for at sanktionere, end man har i dag. For selvfølgelig må vold aldrig nogen sinde kunne betale sig.

Men det er nu ikke bare i voldsspørgsmålet, at Københavns Kommune har svigtet. Det har man også generelt i sin børn og unge-politik, i sin fritidspolitik, i det, man stiller op af tilbud både inden for foreningslivet og i idrætsklubber, og i det hele taget med hensyn til at sørge for at give de unge mennesker en værdig tilværelse.

Kl. 14:04

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren for svaret på den korte bemærkning. Og så er det hr. Martin Henriksen for en ny kort bemærkning, værsgo.

Kl. 14:04

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, at det, der bliver sagt fra talerstolen, er bemærkelsesværdigt. Jeg forstod på hr. Kim Andersen, at Venstre har respekt for det kommunale selvstyre, og man kan så forstå, at respekten for det kommunale selvstyre er så stor, at respekten for borgerne er fraværende. Det er jo bekymrende, må jeg sige.

Jeg bed også mærke i noget andet, hr. Kim Andersen sagde, nemlig at man i Venstre tager det som en selvfølge, at beboerne bliver hørt. Ja, o.k. Man tager det også som en selvfølge, at børn og unge kan færdes i fred og god ro og orden, men hele den her situation viser jo, at det kommunale selvstyre, her repræsenteret ved Københavns Kommune, ikke har formået at leve op til alle de her ting, ikke har formået at udvise respekt for borgerne, ikke har formået at have en ordentlig høringsproces. Det eneste, som Københavns Kommune har formået, er fuldstændig at feje dem af banen, som ikke har været enige med et flertal i Borgerrepræsentationen. Man har ik-

ke hørt på borgerne, og det, man har lovet borgerne, har man ikke altid levet op til.

Hvornår er det så, efter hele den forhistorie, vi har oplevet, at Folketinget efter hr. Kim Andersens mening kan komme frem til bare det, at vi henstiller til, at man lytter til borgerne?

Kl. 14:05

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:05

Kim Andersen (V):

Jeg er meget enig i, at Københavns Kommune og overborgmesteren i København bestemt ikke har levet op til deres ansvar i denne sag. Vi skal jo være her alle sammen, arbejdsløse, folk i arbejde, unge og ældre, folk under uddannelse og folk i job, uanset at vi er forskelligartede, skal vi kunne være her.

Det skal vi jo også på Nørrebro, og jeg synes også, man må sige til Københavns Kommune: I må gøre en stærkere forebyggende indsats, I må sørge for at tage fat i de her familier, få talt med dem og få dem konfronteret med de problemer, som deres børn går og skaber ude i nattelivet. Der skal være fritidstilbud, der skal være væresteder, som gør, at børnene og de unge i det område kan have et aktivt og dynamisk liv, væk fra kriminalitet og gadeliv.

Så skal der skrives hårdt ind, når man i øvrigt overskrider samfundets normer og tærskler. Det, vi har set her i vinter, vil vi ikke acceptere.

Kl. 14:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Martin Henriksen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 14:06

Martin Henriksen (DF):

Men det er jo sniksnak, for det accepterer Venstre. Venstre accepterer jo, at det her foregår. Det må vi jo konstatere. Og Venstre kan ikke engang nå frem til at stemme for et forslag til vedtagelse om en henstilling. Forslaget pålægger jo ikke engang Københavns Kommune noget, for det havde vi i Dansk Folkeparti regnet ud at vi ikke ville komme igennem med, men det er en klar opfordring, det er en henstilling, det er en kritik af det, der er foregået. Og hvis Venstre ikke engang kan gå med til det, accepterer Venstre jo, at hvis man bare ter sig tilpas tosset, og hvis man bare bliver ved med at te sig tosset i tilpas lang tid, så får man det, som man vil have det. Og hvis Venstre ikke vil acceptere det, går jeg ud fra, at Venstre stemmer for vores forslag til vedtagelse.

Kl. 14:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:07

Kim Andersen (V):

Nu synes jeg, vi skal holde tingene adskilt. Som jeg har sagt flere gange heroppe fra talerstolen, er det helt klart, hvor ansvaret ligger i denne sag. Det ligger ved Københavns Kommune. Der er ingen grund til at forplumre den ansvarsplacering. Det er så entydigt, som noget kan være, og Københavns Kommune skal holdes forpligtet på det ansvar. Det er dem, der må sørge for, at der er fritids- og klubtilbud, det er dem, der må sørge for, at der er skoler, og at skolegangen bliver passet af børnene, det er dem, der må sørge for, at der er et ordentligt tilsyn, og at der bliver gennemført forældresamtaler og eventuelt gjort et forældreansvar gældende, når tingene kommer dertil.

Vi vil ikke begynde på herindefra at skulle irettesætte og pålægge kommuner det. Lovgivningen på området er klar: Det er kommunens ansvar. Kommunen har igennem lang tid været elendig, ja, nærmest sølle til at løfte det i den her sag, men det ændrer ikke ved, at det er Københavns Kommunes og Københavns overborgmesters ansvar og deres alene.

Kl. 14:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 14:08

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu nævnte hr. Kim Andersen jo bl.a., at Venstre så sandelig respekterer det kommunale selvstyre, og det vil jeg da gerne kvittere for på Dansk Folkepartis vegne, for det er selvfølgelig meget vigtigt for et demokratisk samfund som det danske.

Men jeg vil gerne anholde problematikken lidt. Det er jo lidt nemt for ordføreren blot at sige, at det her er kommunernes ansvar og kommunernes eget ressortområde, men vil ordføreren ikke også anerkende, at på visse politiske områder oplever man ofte, at netop Københavns Kommune påpeger, at den netop skal have en særstatus, i og med at den jo er landets hovedstad og landets største og fornemste metropol? Det kunne f.eks. være på området her, hvor man kan se, der er en skævvridning i forhold til ungdomshusproblematikken. Vi ser det f.eks. også med ønsket om at få bilerne ud af byen og i forbindelse med trafik og infrastruktur, hvor Kø-

benhavns Kommune jo gentagne gange har påpeget over for Folketinget, at man ønsker en særbehandling, og så må Venstre vel også kunne være interesseret i en særbehandling på området her, fordi det er så dybt, dybt udemokratisk over for de borgere, som ufrivilligt er kommet i klemme.

Kl. 14:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:09

Kim Andersen (V):

Jeg går ud fra, at alle borgere i København bliver behandlet efter reglerne, og jeg går også ud fra, at der er en lytten til og hensyntagen til andre borgere i det pågældende kvarter. På baggrund af de svar, ministrene har fået fra Københavns kommune, har vi jo også hørt fra dem, at de grupper, som nu bliver fortrængt fra Ungdomshuset og får anvist nye lokaler, vil få faciliteter, som tilgodeser deres behov, så der er ingen tvivl om, hvem der skal stå for opgaven.

Der er heller ingen tvivl om, at andre borgere, som lever i det kvarter, fuldt ud skal respekteres, og jeg synes, man på et tidligere tidspunkt i langt højere grad skulle have taget hensyn til, at der bor børnefamilier, at der bor ganske almindelige mennesker, som bare gerne vil have en lejlighed et sted, hvor der er nogenlunde fred og ro. Jeg synes også, man skulle have respekteret, at der er butiksindehavere, som skal have lov til at drive deres forretning. Jeg synes, man har været alt, alt for langmodig og laissez-faire over for de bølgeoptøjer, vi har oplevet, og jeg håber og tror, at det ændrer sig. Men skal vi stramme op herindefra, er det via lovgivning og ikke via alle mulige løftede pegefinger til diverse kommuner.

Kl. 14:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Hans Kristian Skibby for den sidste korte bemærkning.

Kl. 14:11

Hans Kristian Skibby (DF):

Ja, men det, som ordføreren så klart beskriver, er jo en masse ord og en masse konstatering af, at det her kan vi ikke acceptere i Venstre osv. Men der er jo så utrolig lidt handling bag ordene, og jeg synes faktisk, vi savner lidt, at der kommer noget konkret fra Venstres ordfører om, hvordan man vil sikre, at ingen kommer unødigt i klemme i den problemstilling, som det her jo vitterlig er. Vi ser jo eksempelvis ejendomsværdiforringelser, når folk skal sælge private ejerlejligheder i området, vi ser også, at folk har måttet betale

store selvrisci for ødelagte biler og cykler osv., og vi ser også, at erhvervsdrivende og handlen-
de i byområdet har været under et massivt pres,
fordi deres indkomstgrundlag er på vej væk.

Så nævner hr. Kim Andersen, at vi skal vise
hensyntagen, og for lige at slutte af vil jeg gerne
spørge: Hvor er helt konkret Venstres hensynta-
gen til de befolkningsgrupper, som ufrivilligt er
kommet i klemme? Vi har kun hørt alle de pæne
ord, vi har ikke hørt noget om konkret handling.

Kl. 14:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:12

Kim Andersen (V):

Jeg må jo medgive spørgeren, at det i vid ud-
strækning drejer sig om ord heroppefra; sådan
er det jo nu engang i politik. Men jeg tror også,
spørgeren må indrømme, at der rent faktisk er
sket meget de sidste 6-7 år under VK-regeringen
på netop de her områder.

Sandheden er jo, at Københavns Kommune
har fået penge til at lave et opsøgende og fore-
byggende arbejde blandt de pågældende grup-
per af børn og unge. Sandheden er jo også, at
politiet er blevet styrket og i dag foretager en
langt mere målrettet indsats over for disse mil-
jøer, end vi så tidligere. Vi har lavet en lang ræk-
ke lovskærper, som gør det muligt at sanktio-
nere hurtigere og mere effektivt ved lovovertræ-
delser, og vi følger området meget, meget tæt,
kan jeg forsikre spørgeren om. Vi vil ikke accep-
tere det, vi har været vidne til på Nørrebro og i
andre byer ud over landet i denne vinter. Det er
ikke godt for børnene og de unge, det er ikke
godt for deres familier, og det er helt uantageligt
for samfundet. Hvis der skal yderligere op-
stramninger til, vil vi stå bag dem.

Kl. 14:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra hr. René
Christensen.

Kl. 14:13

René Christensen (DF):

Der bliver talt hårdt fra talerstolen, og meget af
det, der bliver sagt, er jo for så vidt også rigtigt
nok. Men overskriften til det her kunne jo være,
at vold og hærværk giver resultater, for det er jo
det, det er endt med.

Der blev meget rigtigt sagt, at politik jo er
ord. Ja, men her er det jo ikke ord, man har
brugt. Her har man brugt vold og hærværk, og
alligevel har man opnået et resultat. Der blev
også sagt, at man ikke vil acceptere det, hvis det

sker andre steder, men her er det jo netop det
første sted, det er sket, og det kunne jo sagtens
være, der er andre grupper, som ser det her som
et eksempel til efterfølgelse, og hvad vil ordføre-
ren så gøre ved det? Vil man så blive ved med at
sige, at det jo foregår i en kommune, så det må
være kommunens ansvar?

Kl. 14:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:14

Kim Andersen (V):

Jamen sandheden er jo, at de her ting er kommu-
nernes ansvar, bortset fra når straffeloven over-
trædes; så er ansvaret politiets og domstolsmyn-
dighedernes. Men ellers er det jo sådan, at det er
kommunernes ansvar at have en børne- og un-
gepolitik, at stille fritidstilbud til rådighed, at
sørge for at skoler og andre forpligtelser bliver
passet, og hvis der sker forsømmelser i væsent-
ligt omfang og begås småkriminalitet da at sør-
ge for, at der gennemføres forældresamtaler og
eventuelt gives forældrene et pålæg.

Jeg er nødt til at sige til spørgeren, at det jo er
sådan, vi har indrettet lovgivningen på de her
områder. Det er kommunernes ansvar og pligt at
leve op til det, der står i loven, og foretage den
forebyggende indsats over for børnene og de
unge. Det må aldrig, aldrig nogen sinde kunne
betale sig i et samfund som det danske at udøve
vold, og vi skal være fuldstændig skråsikke i vo-
res afvisning af at give indrømmelser over for
vold. Det gør vi heller ikke, og det har vi heller
ikke gjort.

Kl. 14:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. René Christensen for den sidste kor-
te bemærkning.

Kl. 14:15

René Christensen (DF):

Jeg vil sige, at med den holdning er jeg endnu
mere forundret over, at der ikke kan blive stemt
ja til det forslag til vedtagelse, som ligger her.

Det andet aspekt er jo, at jeg ikke synes, man
kan sige, at det kun er kommunernes ansvar. Jeg
kender ikke prisen for de politimæssige ressour-
cer i forbindelse med Ungdomshuset, men den
har været meget stor, og det må man da sige går
ud over os alle sammen. Når man står på taler-
stolen, må man da udtrykke en vis mening om
muligheden for at påvirke, hvad der sker i de
kommuner, hvor det har så store økonomiske
konsekvenser, i hvert fald på det politimæssige
område.

Kl. 14:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:15

Kim Andersen (V):

Jeg vil gerne slå fast, at det er kommunernes ansvar at drive deres skoler, sørge for, at SFO fungerer, at der er et ordentligt SSP-samarbejde, at der er en børne- og ungepolitik, og at der bliver gjort en tilstrækkelig forebyggende indsats over for børn, som på et tidligt tidspunkt viser sig at begå nogle unoder i dagligdagen. Jeg tror meget på, at det er i de tidlige faser, man skal gribe ind og med kærlig hånd vise konsekvens. Det tror jeg vil rette mange op og redde mange fra en kriminel skæbne. Det er her, der skal sættes ind. Men vi vil ikke fratage kommunerne det ansvar, er jeg nødt til at sige til Dansk Folkeparti.

Politiet udøver en forskelligartet indsats over for de opgaver, det står over for, afhængig af hvilke kommuner og landsdele der er tale om, og hvilken karakter kriminaliteten eller optøjerne har. Det er en politimæssig vurdering i hver enkelt sag, og vi ved, der er blevet lavet et solidt politimæssigt håndværksarbejde på Nørrebro. Vi ved, der er etableret visitationszoner for knive og ulovlige våben, og vi ved, at der har været gennemført rigtig mange samtaler med børn og unge og deres forældre, når børnene og de unge har været i uføre. Det er gjort professionelt og dygtigt, og det støtter vi.

Kl. 14:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er den socialdemokratiske ordfører, og det er hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:17

(Ordfører)

Flemming Møller Mortensen (S):

Dansk Folkeparti har her bedt regeringen om at oplyse om Københavns Kommunes placering af et ungdomshus. Hos Socialdemokraterne finder vi det helt i orden om end ganske ekstraordinært, at vi her skal redegøre for en fuldstændig klar københavnsk problemstilling. Det er til gengæld en problemstilling, der i hen ved 20 år har skabt ballade, og som nu endelig ser ud til at være løst med et godt resultat.

Den 1. april 2008 lykkedes det et flertal på Københavns Rådhus bestående af Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre at nå til enighed med de unge og fonden bag Jagtvej 69 om at skabe en forhåbentlig varig

løsning på problemet om Ungdomshusets placering. Aftalen indebærer, at et kommende ungdomshus placeres på Dortheavej 61 i Københavns nordvestkvarter. Placeringen forventes at blive endeligt vedtaget på Københavns Borgerrepræsentations møde den 11. juni.

Aftalen skal give ungdomshusbevægelsen et selvstyrende ungdomshus, og det skal styrke kulturlivet i nordvest og i øvrigt tilføre København nogle nye ungdomskulturelle tilbud. Hos Socialdemokraterne er vi glade for løsningen. Vi mener, at det er vigtigt, at en by som København har kulturelle tilbud til alle sine borgere. Grundlæggende er vi i Socialdemokratiet nemlig tilhængere af en ungdomspolitik og en kulturpolitik, der respekterer de forskellige grupper i byerne og deres forskellige behov og interesser.

Det er ingen hemmelighed, at det har været en lang, men nødvendig proces, der nu har båret frugt. Der skal heller ikke herske tvivl om, at der er tale om en ny og anderledes aftale, end tilfældet var med Ungdomshuset på Jagtvej 69. Med det nye ungdomshus på Dortheavej bliver der nemlig tale om et lovligt kulturtilbud til byens unge. Forudsætningen for det nye ungdomshus er naturligvis, at løsningen er lovlig, og at der bliver taget det hensyn til naboer, som man skal i en storby som København, hvor man bor tæt op ad hinanden og derfor er meget afhængige af godt naboskab.

Det tegner godt. Flere foreninger i området omkring Dortheavej har tilkendegivet deres støtte. Det betyder meget for Socialdemokraterne, at der bliver taget hensyn til naboerne, og jeg ved, at Socialdemokraterne på Københavns Rådhus arbejder med et decideret dialogforum omkring det nye ungdomshus, hvor lokalområdet inddrages permanent omkring Ungdomshuset. I den forbindelse er det også positivt at se, at den selvejende fond, der skal stå for Ungdomshuset, erklærer sig villig til at gå aktivt ind i eksempelvis graffiti-bekæmpelse.

Afsluttende er det vigtigt at slå fast, at der skal være plads til alternativ ungdomskultur i byerne. Kulturen kan og skal ikke ensrettes. Socialdemokraterne kæmper derfor for byer med plads til alle, men det har været en forudsætning for en dialog med ungdomshusbevægelsen, at de unge har taget aktivt afstand fra vold og hærverk. Fra socialdemokratisk side har vi kraftigt og konstant taget afstand fra vold og uroligheder som udløbere af ungdomshusproblemet, hvorfor det er helt afgørende, at også ungdoms-

husbevægelsen og de unge tager afstand fra vold og hærværk.

Samtidig er det mig magtpåliggende at understrege, at Ungdomshuset i København er et kommunalt anliggende, som vi landspolitikere ikke bør blande os i, men overlade til Københavns Kommune at håndtere. Det har taget tid at finde en løsning for placeringen af Ungdomshuset i København, som alle kan leve med, men det ser ud til at være tilfældet med den placering på Dortheavej 61. Hvis det lykkes at få etableret et ungdomshus der, vil det samtidig blot være et spørgsmål om, hvornår man også vil få udviklet kulturtilbuddene i resten af Københavns nordvestkvarter, og så vil det være en sejr for København, men det vil det også for resten af Danmark.

Fra socialdemokratisk side kan vi ikke støtte den henstilling eller det forslag, som er fremsat af Dansk Folkeparti.

Kl. 14:21

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er foreløbig to korte bemærkninger til ordføreren. Først er det hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:21

Martin Henriksen (DF):

Hykleriet fortsætter jo, og det er ganske bemærkelsesværdigt. Jeg bemærkede, at hr. Flemming Møller Mortensen sagde, at det var et godt resultat, og at flere har tilkendegivet deres støtte. Jeg vil meget gerne bydes inden for i denne verden, som ordføreren færdes i, for jeg har ikke bemærket, at flere har tilkendegivet deres støtte til dette. Men jeg undrer mig egentlig over, at det ikke er fru Karen Hækkerup, der er ordfører for Socialdemokratiet i denne sag, for hvis der er nogen, der har blandet sig i den københavnske debat om det her, så er det jo netop fru Karen Hækkerup. Jeg fristes til at læse nogle af de citater op, som stammer fra Jyllands-Posten den 5. marts 2007, og hvori bl.a. fru Karen Hækkerup siger:

Det vil være en mærkelig belønning at sige tak, fordi de ikke længere smadrer vores byer, fordi de ikke længere truer vores betjente på livet. Det, de i virkeligheden siger, er, at de gerne vil have et hus, hvis de kan få det gratis – og så hører vi Jesper Christiansen, som er politisk ordfører for Socialdemokraterne i Borgerrepræsentationen, sige, at hvis fonden kan finde nogen, der vil give dem et hus gratis, er der ingen problemer for ham. Jeg har da ikke fantasi til at forestille mig, at dem, man vil hjælpe, er dem, der nu sidder varetægtsfængslet. Citat slut.

Er det ikke lidt underligt, at folketingsmedlemmer fra Socialdemokraterne siger sådan noget her til københavnske medier, og når vi så kommer ned i Folketingssalen, kan vi forstå, at det, man har fundet frem til i København, er et »godt« resultat?

Kl. 14:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:23

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg synes jo, at det, at Dansk Folkeparti har rejst sagen her i dag, med al tydelighed viser, at også Dansk Folkeparti anser det her som en kompliceret sag med høj kompleksitet. Der hersker ingen tvivl om, at det er Københavns Kommune og alene Københavns Kommune, som skal handle i den her sag. Når jeg her i min ordførertale giver udtryk for, at det er et godt resultat, er det naturligvis, fordi der nu endelig efter snart 20 år ser ud til at være en aftale, som bliver lovliggjort, og som parterne er enige om.

Det, vi ønsker fra socialdemokratisk side, er et dynamisk, et mangfoldigt, men reguleret og ordnet kulturliv i København for alle københavnere, med tilbud til alle københavnere, og den holdning mener vi rent faktisk at ordførertalen her dækker.

Kl. 14:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Martin Henriksen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 14:24

Martin Henriksen (DF):

Det var jo overhovedet ikke et svar. Det giver slet ikke nogen mening, at man står her på Folketingets talerstol og siger, at det er et godt resultat, og – forstod jeg på ordføreren – at flere ude i miljøet har tilkendegivet, at de er rigtig tilfredse med det her forløb.

Det er jo ikke rigtigt. Og slet ikke, når man kigger på de udtalelser, der er kommet i den københavnske presse og også i landsdækkende medier fra socialdemokratiske folketingsmedlemmer og fra den socialdemokratiske partiformand, fru Helle Thorning-Schmidt, der udtalte, da de autonome besatte det socialdemokratiske partikontor på Danasvej:

Jeg vil slet ikke tale med dem. De unge ligger, som de har ret. Socialdemokraterne har gjort, hvad vi kunne.

Men det var altså, da de unge besatte et socialdemokratiske partikontor og ikke, da de be-

satte et kulturhus ude i nordvestkvarteret. Så ved vi det. Det er jo altid interessant.

Ritt Bjerregaard har også senere i den artikel, som jeg omtaler her, udtalt – og jeg citerer:

De unge og deres medløbere skal ikke have held til at presse penge ud af kommunen med trusler om yderligere voldshandlinger. Vold skal aldrig kunne betale sig som pressionsmiddel over for politikerne.

Men er det ikke lige præcis det, som er tilfældet her?

Kl. 14:25

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 14:25

Flemming Møller Mortensen (S):

Det, der er tilfældet her, er, at vi fra socialdemokratisk side anerkender, at parterne er blevet enige om en løsning på et stort problem. Jeg har netop her med meget stor tydelighed udtrykt, at vi fra socialdemokratisk side hele vejen igennem har taget absolut afstand fra vold, hærværk og ballade i den her sag.

Kl. 14:25

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Den næste korte bemærkning er fra hr. Søren Krarup.

Kl. 14:25

Søren Krarup (DF):

Det lyder jo meget, meget rørende, når Socialdemokratiets ordfører siger, at begge parter er blevet enige om en løsning. Og det lyder også rørende, når ordføreren i sin tale siger, at man fra Københavns side vil stille kulturelle tilbud til rådighed for alle sine borgere, og at der er tale om et lovligt kulturtilbud, når vi jo alle sammen ved, at dette simpelt hen er ensbetydende med en understregning af, at vold betaler sig. De får et ungdomshus, fordi de har øvet vold, og fordi man ikke tør sige klart nej. Det ved ordføreren naturligvis også, og derfor må jeg sige, at det forekommer mig lige lovlig hyklerisk, at han ikke tør indrømme det.

Må jeg spørge hr. Flemming Møller Mortensen: Finder han det ikke også umoralsk, at de autonome – som f.eks. om torsdagen har demonstreret sådan, at politiet simpelt hen har opgivet at hævde lov og ret på gaderne – får deres vilje, fordi de har den magt og altså den frækhed at ty til vold? Finder ordføreren det ikke umoralsk?

Kl. 14:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 14:26

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg har med meget stor tydelighed fastslået her, at det, der ligger i aftalen nu, er, at de unge har sagt og vedkendt sig, at det ikke er det, der skal kendetegne Ungdomshuset i fremtiden. Det, der har været fuldstændig klart fra socialdemokratisk side, og som er udtrykt fra bystyrets side, er, at det ikke er det, der udgangspunktet for en forhandling. Man ville ikke forhandle med truslen om vold, og derfor vil jeg sige til hr. Søren Krarup: Nej, sådan som vi tolker aftalen her i Folketinget, er det ikke årsagen til, at man er nået til det resultat. Det er den kritiske dialog, og det er lystnen til at give et tilbud, også til den her gruppe af unge i København. Og det skal København naturligvis gøre – som en metropol med den mangfoldighed, som vi fra socialdemokratisk side gerne ser at København har.

Kl. 14:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Hr. Søren Krarup for en kort bemærkning.

Kl. 14:27

Søren Krarup (DF):

Når man først har fået sin vilje ved hjælp af vold, er det meget nemt at sige: For fremtiden vil vi debattere med vores modpart. Når man har nået sit mål med vold, er det meget nemt at være uvoldelig. Men det er jo altså temmelig selvmodsigende og ulogisk, at vi andre så skal acceptere, at de altså er folk, der ikke længere benytter sig af vold. Forholdet er, at det her er et knæfald for vold. Det er en krænkelse af retsstaten.

Det er fuldstændig rigtigt, at Folketinget ikke kan pålægge Københavns Kommune noget, men man kan godt henstille – og det er det, man gør. Man kan godt henstille til Københavns Kommune, at de respekterer deres egne borgere så meget, at de giver folk ude på Dortheavej mulighed for at stemme om, hvorvidt de accepterer at få det ungdomshus til nabo, som jo på Jagtvej har været en pest for naboerne. Det forbløffer mig, at Socialdemokratiet, der sidder på magten på rådhuset i København, ikke har den respekt for egne borgere. Er det ikke også umoralsk?

Kl. 14:28

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 14:28

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg er godt klar over, at vi i Socialdemokratiet slet ikke har samme kompetence på det moralske felt som Dansk Folkeparti. Derfor er det jo

heller ikke uden grund, at det er Dansk Folkeparti, som rejser den her debat. Men i Socialdemokratiet synes vi, at man her er gået konstruktivt ind i et samarbejde for at løse det, der har været et meget, meget stort problem for København. Og vi anerkender, at man er nået til et resultat. Vi håber, at de når til et resultat på de konditioner, at de unge har vedkendt sig, at vold og hærværk og ballade *ikke* er det, der skal kendetegne ungdomshusbevægelsen i fremtiden.

Kl. 14:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Og den foreløbig sidste korte bemærkning er fra hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 14:29

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu er det jo sådan, at hvis vi kigger på den forespørgsel, som vi har til behandling her i dag, så står der F 28. Det betyder jo, at vi sådan set har haft mange forespørgsler her i Folketinget. Der er også mange af dem, hvor Socialdemokraterne og dermed ordførerens parti har været med til at stille nogle konkrete skriftlige forslag til vedtagelse her i Folketinget. I så at sige alle dem, som Socialdemokraterne har været med til, har der stået, at man *pålægger* regeringen og Folketinget et eller andet om et emne, hvor man ønsker en ændret politisk kurs.

I dag har vi så et forslag til vedtagelse fra Dansk Folkeparti, hvor vi høfligt og mindeligt *henstiller* – og det er i hvert fald mindre end at pålægge at gennemføre nogle ting. Og så siger Socialdemokraterne tilsyneladende, at man ikke kan være med til at henstille til Københavns Kommune om at lave en folkeafstemning blandt områdets borgere for at se, hvad de synes om at få et ungdomshus placeret i deres baghave. Hvordan har ordføreren det med det?

Kl. 14:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:30

Flemming Møller Mortensen (S):

Dansk Folkepartis medspørger har jo næsten allerede givet svaret. For det, der er fuldstændig klart fra socialdemokratisk side, er, hvad der er et folketingsanliggende, og hvad der er et kommunalt anliggende. Det her er *ikke* et folketingsanliggende; det er et kommunalt anliggende. Længere kan mit svar ikke blive, og derfor kan vi naturligvis heller ikke støtte forslaget fra Dansk Folkeparti.

Kl. 14:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hans Kristian Skibby for endnu en bemærkning.

Kl. 14:31

Hans Kristian Skibby (DF):

Vi har jo her i Folketinget haft rigtig mange debatter, både i udvalgene og i Folketingssalen, hvor vi har kunnet se – eksempelvis vedrørende sociale sager i kommunerne – at ordførerens eget parti indkalder velfærdsministeren til samråd om anbringelsessager i kommuner og mener, at der fra centralt hold skal udsendes rejsehold til at holde øje med kommunerne. I sådanne sager vil Socialdemokraterne gerne være med til at lave formynderi over for kommunerne. Men når det drejer sig om at gennemføre en folkeafstemning i et givet område af Københavns Kommune, hvor borgernes opfattelse af et ungdomshus er i diametral modsætning til Socialdemokraternes, synes man lige pludselig ikke fra Socialdemokraternes side, at det er i orden med en folkeafstemning. Derfor vil jeg gerne spørge ordføreren, hvordan det kan være, at et socialdemokrati er kommet så langt ud på glidebanen, at man overhovedet ikke vil være med til at gennemføre en folkeafstemning i et område af København for at få præciseret, hvad borgerne i det her tilfælde specielt ønsker vedrørende Ungdomshuset.

Kl. 14:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:32

Flemming Møller Mortensen (S):

Vi har jo en fuldstændig klar demokratisk opdeling her i vores land. Og det her er et kommunalt anliggende. Hvis der er nogen, der ønsker en folkeafstemning i et lokalområde af København, er det naturligvis ikke i Folketinget, at den beslutning skal træffes, men i det københavnske bystyre. Jeg kan ikke sige andet, end at der er et flertal bestående af SF, Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet, som i det københavnske bystyre er blevet enige om det her. Længere er den ikke. Og derfor skal vi her i salen naturligvis ikke involvere os.

Kl. 14:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for Socialistisk Folkeparti, fru Karina Lorentzen.

KL. 14:33

(Ordfører)

Karina Lorentzen (SF):

Vi skal i dag have en debat om Ungdomshusets placering. Den debat har Dansk Folkeparti ønsket. På partiets hjemmeside kan man bl.a. se, at håbet er, at Folketinget ender med at lave en vedtagelse, hvor Folketinget pålægger kommunen at afholde lokale folkeafstemninger om, hvorvidt beboerne ønsker et ungdomshus i deres bydel. SF vil ikke medvirke til sådan en vedtagelse. Det er ikke, fordi vi ikke vil demokratiet og ikke vil inddrage de lokale beboere i beslutningen. Vores modstand skyldes, at det ikke er Folketingets opgave at pålægge kommunen noget, og at den her debat slet ikke hører hjemme i Folketinget.

I Danmark har vi altså et kommunalt selvstyre, og dermed er placeringen af et ungdomshus i København Københavns Kommunes opgave. Det respekterer vi i SF. Tænk, hvis Folketinget skulle indblandes, hver gang der skulle opføres et værested for narkomaner, en vindmølle, et fodboldstadion eller en svinefarm. Vi har tillid til, at kommunerne kan løse den opgave. Det skal Folketinget ikke blande sig i, og det kan det heller ikke.

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at SF har støttet, at de unge fik et nyt ungdomshus. Vi var i sin tid imod salget af huset, og vi mener, at det er en kommunal opgave at sørge for, at der er kulturelle tilbud til alle mennesker. Unge mellem 15 og 25 år er en helt overset gruppe, både i forhold til børnelivet, der har ungdomsklubber, fritidshjem og sport, men også i forhold til voksenlivet, som har kulturhuse, etablerede teatre og musikarrangementer. De eksisterende kulturhuse er målrettet foreningslivet og en mere voksen målgruppe.

Det gamle ungdomshus og det nye, der kommer, var jo ikke et ungdomshus for den brede befolkning, men det var et tilbud til nogle mennesker, som havde meget svært ved passe ind i de almindelige og de kommercielle kulturtilbud. At København har et ungdomshus for den alternative ungdom, viser, at der er plads til mangfoldighed i byen. Og der skal være plads til gymnasieeleven, punkeren og den udsatte unge.

Der skal ikke herske tvivl om, at SF tager kraftigt afstand fra optøjer, hærværk og graffiti. Det hører ingen steder hjemme; det er helt og aldeles uacceptabelt. SF var bl.a. også mellem de første, der tog afstand fra urolighederne i forbindelse med rydningen af Ungdomshuset. Men SF

har hele tiden stået fast på, at de unge skal have et hus. Vi vil ikke ændre vores principielle grundholdning, fordi der er nogle af de unge, som ikke kan styre sig. Vi fjerner jo heller ikke Parken, fordi der er nogle fodboldidioter, der vil slås – og dermed ødelægger det for det store flertal, som er fredelige, fodboldglade danskere.

Hele miseren startede jo, da man solgte det hus, som Egon Weidekamp forærede de unge i 1982. Det var en fejl, og SF har stillet mange løsningsforslag for at rette op på det, bl.a. om at købe huset tilbage, om at finde et andet hus, om at frede det og om at afholde mæglingsmøder mellem de unge, Faderhuset og de politiske partier. Efterfølgende har de unge da også indgået i reelle forhandlinger – og i det store og hele afstået fra at bruge vold. Men med de uroligheder, som der var i forbindelse med rydningen af Ungdomshuset, har jeg stor forståelse for, at man kan have visse betænkeligheder ved at være nabo til et ungdomshus. Derfor er forslaget om placeringen på Dortheavej også sendt ud i høring. Det har lokaludvalgets opbakning, hvilket Københavns Kommune har taget til efterretning.

En undersøgelse foretaget af Rambøll viser, at 65 pct. af københavnernes mener, at det er kommunens ansvar at skaffe de unge et nyt ungdomshus. Kommunen har nu levet op til det ansvar, og det vil naturligt nok afføde protester fra nogle af de mennesker, som i forvejen bor i området. Men jeg er sikker på, at modstanden vil dale, i takt med at man lærer de unge at kende. Og er der unge, der ikke kan finde ud af det, må politiet tage sig af dem, ligesom de gør overalt i nattelivet. Københavns Politi har i den anledning også lovet, at de vil være ekstra opmærksomme på den borgervendte kriminalitet i nordvestkvarteret med henblik på at skabe den størst mulige trykthed for borgerne.

Jeg tror, at Ungdomshuset bliver en styrke i nordvestkvarteret, og at den aftale, der er blevet til med Bispebjerg lokaludvalg og kulturhusets brugerbestyrelse, vil betyde en styrkelse af det kulturelle liv i området i øvrigt – bl.a. fordi der skal bygges et nyt bibliotek og andre kulturprojekter. Ligeledes er der blevet lagt an til at iværksætte en særlig indsats for at bekæmpe den eksisterende kriminalitet i nordvest. Desuden etableres der et dialogforum med deltagelse af repræsentanter for lokaludvalg, kulturhus og ungdomshus for at styrke samarbejdet om brugen af Dortheavej og forholdet til naboerne. Det tror

jeg bliver rigtig godt, for det kan løse de gnidninger, som kan opstå under processen.

Rammerne for, at tingene kan lykkes, er i hvert fald sat denne gang. Der forelå jo ingen aftaler om Jagtvej 69; det gør der denne gang. Den her gang er der nogle, der tager ansvar og sørger for oprydning. Dermed er forholdene blevet meget mere kontrollerede. Det er vi godt tilfredse med i SF.

Kl. 14:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 14:38

Martin Henriksen (DF):

Diskussionen nærmer sig det tragikomiske plan. Jeg bemærkede, at fru Karina Lorentzen sagde, at hun godt kunne forstå, hvis borgerne havde visse betænkeligheder. Ja, mildest talt, når man kigger på den proces, der har været, og at ni ud af ti høringsvar frabeder sig et ungdomshus. Så der er visse betænkeligheder.

Men det, jeg bed mærke i, og som andre ordførere også har været inde på, er, at vi ikke må diskutere det her i Folketinget, fordi det er en kommunal opgave. Nu diskuterer vi jo rigtig mange ting, som dybest set og helt teknisk set er kommunale opgaver, men det afholder os jo ikke fra at diskutere de her sager i Folketinget: sociale sager, folkeskolepolitik, ældrepleje osv. osv. Der er utrolig mange sager. Jeg vil bare høre, hvad vi sådan fremadrettet må diskutere i Folketinget, hvis det står til Socialistisk Folkeparti.

Kl. 14:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:39

Karina Lorentzen (SF):

Det glæder mig, at Dansk Folkeparti har forstået, at det her er en kommunal selvstyreopgave. Vi er parate til at diskutere rigtig mange ting i Folketinget fremover, men det skal altså være ting, som er relateret til Folketinget. Det her er ikke noget, vi skal blande os i. Det er Københavns Kommunes opgave.

Kl. 14:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:39

Martin Henriksen (DF):

Jo, jo, jeg har forstået, at det her er en kommunal opgave, og det, vi så konkluderer ud fra det forløb, der har været, er, at det har kommunen mildest talt overhovedet ikke formået at håndtere. Til gengæld har kommunen formået at sige, at

den er fuldstændig ligeglad med beboerne – i det her tilfælde i nordvestkvarteret – og med, hvad der bliver sagt, og hvad der kommer af protester osv. Det kan man ikke tage sig af. Det kan vi konstatere, i hvert fald fra Dansk Folkepartis side.

Så vil jeg bare høre, når nu det her er et kommunalt anliggende – og det er det jo, men derfor kan vi altså godt have en mening om det i Folketinget – om Socialistisk Folkeparti så fremover vil holde op med at diskutere sociale sager i Folketingssalen, holde op med at diskutere folkeskolepolitik i Folketingssalen og holde op med at diskutere ældrepleje i Folketingssalen, fordi det er kommunale anliggender. Det er det jo. Men vi har vel en mening om det, og jeg går ud fra, at SF også vil have en mening om det i fremtiden, eller vil SF bare helt holde op? Så kan vi se frem til, at vi fremadrettet ikke får så meget at lave i Folketingssalen.

Kl. 14:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:40

Karina Lorentzen (SF):

Nu er forskellen jo, at det rent faktisk er en folketingsopgave at planlægge, hvordan folkeskolen skal indrettes. Selve udmøntningen af det er kommunernes opgave, så naturligvis skal vi diskutere folkeskole fremover i Folketinget.

Kl. 14:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det De Konservatives ordfører, fru Helle Sjelle.

Kl. 14:41

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

Efter vi Konservatives opfattelse er det ikke regering, der er ansvarlig for at løse de problemer, der er opstået på grund af beslutningen om at etablere et nyt ungdomshus i København. Problemerne skyldes efter vores opfattelse en uforståelig og ufatteligt uansvarlig beslutning truffet af Københavns Borgerrepræsentation efter forslag fra byens overborgmester. Det er derfor overborgmesteren, der først og fremmest må løse problemerne.

Som konservativ politiker valgt i København har jeg ved flere lejligheder, og det lægger jeg ikke skjul på, også understreget mit partis holdning i den sag. Vi er meget skuffede over beslutningen om at give byens værste ballademagere og urostifterne et ungdomshus. De ballademagere, som nu bliver belønnet, er de samme, som

i flere omgange har sat Nørrebro i brand og forvoldt stor skade på uskyldige familier og på byen København.

Flertallet på Københavns Rådhus med overborgmesteren i spidsen har forbrudt sig mod en gylden og efter vores mening ufravigelig regel i politik, nemlig den, at det aldrig, aldrig må kunne betale sig at true eller terrorisere sig til politiske indrømmelser. Ungdomshuset på Dortheavej 61 er præcis den helt urimelige belønning, som overborgmesteren og hendes flertal nu giver en gruppe voldelige unge, for at have sat ild på Nørrebro, efter at de var blevet sat ud af huset på Jagtvej.

Venstrefløjen på Københavns Rådhus har åbnet for en farlig kurs i dansk politik. De har nemlig sendt det klare signal, at bare man hæmningsløst smadrer, stifter ildebrand og kaster brosten mod politiet, skal man nok få sin vilje. Kommunens beslutning er en hån mod de tusindvis af mennesker, der på almindelige demokratiske vilkår dag efter dag kæmper for deres sag. Men det er også en hån mod alle dem, der nu bliver direkte berørt af beslutningen. Der er nemlig ingen tvivl om, at det er en beslutning, der har uoverskuelige konsekvenser for en sagesløs befolkning i et lokalområde, uanset hvad vi så ellers har hørt her i dag fra andre ordførere.

Brugere af kulturhuset og lokalbefolkningen i København NV har efterhånden tydeligt tilkendegivet, at de både er bekymrede og utilfredse, og jeg forstår dem fuldt ud. Jeg håber stadig, at deres stemme vil blive hørt, og at flertallet på Københavns Rådhus vil lytte til sund fornuft og til de mennesker, der lever på stedet. Allerhelst så jeg, at man helt skrinlagde den forfejlede plan. Men hvis flertallet gennemfører den, har de ansvar for at sikre, at de nuværende brugere af kulturhuset får mulighed for at fortsætte deres aktiviteter i fuldt ud tilfredsstillende rammer, men de har også et ansvar for at sikre, at beboere, erhvervsdrivende og hele området ikke bliver forulempet eller på nogen måde skades af Ungdomshusets tilstedeværelse.

Skulle det her i sidste øjeblik lykkes at få stoppet Ungdomshusets placering på Dortheavej, skal jeg være den første til at hilse det velkommen, men alligevel fastholde, at politikerne i København har begået en skæbnesvanger og uoprettelig fejltagelse, for nu har de unge ballademagere forstået, at det kan betale sig at bruge vold for at få ret. Derfor vil de sikkert heller ikke tøve med at ty til hærværk og ildspåsættelse næste gang, der er noget, de vil opnå, for det beta-

ler sig jo. Og det er bestemt ikke en udvikling, vi Konservative støtter. Så kære Ritt, hermed endnu en gang en opfordring: Lyt til lokalbefolkningen, drop planerne om et nyt ungdomshus i København.

Kl. 14:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 14:44

Martin Henriksen (DF):

Det er mig dybt uforståeligt, at Det Konservative Folkeparti, som har været aktiv i København i bl.a. nordvest og andre steder for at få forhindret det her, ikke i Folketingssalen kan være lige så aktiv.

Holdningen hos fru Helle Sjelle er jo, at det her er et kommunalt anliggende, ligesom vi har hørt fra de andre partier. Man kan så ikke finde ud af, hvor grænsen går mellem, hvad der er kommunalt, og hvad der er under Folketinget i de forskellige sager, men det er så, hvad det er. Nu ved jeg, fru Helle Sjelle har stillet spørgsmål i Folketinget til forskellige ministre om ungdomshussagen, og så vil jeg bare høre fru Helle Sjelle: Hvordan kan det være, at man stiller spørgsmål til ministre i Folketingssalen som folketingsmedlem, fordi man er utilfreds med det, der foregår i Københavns Kommune, men når man så kommer ned i Folketingssalen, så kan man ikke gøre mere ved det? Hvordan hænger det sammen?

Kl. 14:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:45

Helle Sjelle (KF):

Det her er jo en balancegang. Der er tale om, at vi først og fremmest mener, at det er Københavns Kommune, der har skabt de problemer, og derfor mener vi også, at det er dem, der bør løse dem. Det er også derfor, vi ikke støtter det forslag til vedtagelse, der ligger her, for hvad hjælper det, at vi støtter et forslag til vedtagelse, der henstiller noget til Borgerrepræsentationen? Det rykker ikke noget som helst.

Jeg synes, det, der er værd at tage fat på her i dag, er at sige, at det er Københavns Kommune, der egentlig har nogle kæmpemæssige problemer med den måde, som de forvalter politikken på i Københavns Kommune. Jeg håber inderligt, at der næste gang er nogle borgere, som vælger at erstatte det flertal, der er nu på Københavns Rådhus, med et andet flertal.

Kl. 14:46
Anden næstformand (Søren Espersen):
 Hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:46
Martin Henriksen (DF):

Man kunne så fristes til at spørge: Hvis fru Helle Sjelle mener, at vores forslag til vedtagelse ikke rykker noget som helst, hvad er så problemet med at stemme for det?

Nu har vi jo fornøjelsen og æren af at sidde i Folketinget, og det er jo sådan, at hvis Folketinget sender et klart signal ud i samfundet, så er der jo nok nogle, der hører det – også hvis Folketinget sender et klart signal til Københavns Kommune, til overborgmesteren og til dem, der støtter overborgmesteren, om at det her er uhenigtsmæssigt, at det har været dybt utilfredsstillende, og det har været uacceptabelt, som fru Helle Sjelle har sagt, og som Venstres ordfører sagt. Tror fru Helle Sjelle virkelig, at hvis et flertal i Folketinget sendte et klart signal til Ritt Bjerregaard, så ville det slet ikke have nogen effekt? Hvis fru Helle Sjelle slet ikke mener, det har nogen effekt, går jeg ud fra, at fru Helle Sjelle stemmer for.

Kl. 14:47
Anden næstformand (Søren Espersen):
 Ordføreren.

Kl. 14:47
Helle Sjelle (KF):

Vi kan godt drøfte, om vi støtter forslaget til vedtagelse eller vi ikke støtter det. Det, der er bundlinjen i det her, er, at det ikke rykker noget. Jeg synes hellere, vi skal stå sammen, som vi tidligere har gjort, om at sige, at det her er en forkert beslutning. Det er forkert, at det flertal på Københavns Rådhus gør de her ting – det er, hvad det er – men vi må anerkende, at der altså her i vores demokrati er en sondring mellem, hvad der er det kommunale ansvar, og hvad der er regeringens ansvar. Det her er altså i sidste ende et kommunalt ansvar.

Kl. 14:47
Anden næstformand (Søren Espersen):
 Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning

Kl. 14:47
Hans Kristian Skibby (DF):

Nu var der jo en ordfører før fru Helle Sjelle, som sagde, at det havde været en lang, lang vej, men nu havde processen endelig båret frugt. De ord skal jeg nok lade være med at gøre til De Konservatives, men alligevel. Det, vi i hvert fald kan se på de tal, vi har fået, med hensyn til ud-

gifterne til det her, er jo, at hvis man tager Ungdomshuset med – hvis ellers det bliver til noget – vil man runde noget, der ligger omkring 150 mio. kr. Jeg kan huske, at netop fru Helle Sjelle for nogen tid siden var i medierne om den udgift, der havde været alene på politidelen og domstolsdelen, på 72 mio. kr. Det var det, som det samlet var vurderet til at koste i mandskabs-timer, overarbejdspekler, ødelagt maskinel for politiet osv. osv. De udgifter mente fru Helle Sjelle så skulle pålignes forældrene til de uvorne unger.

Jeg vil gerne spørge ordføreren, når man nu ikke er interesseret i at være behjælpelig med det her forslag til vedtagelse, om ordføreren så vil ikke prøve at anskueliggøre, hvordan man vil indhente de 72 mio. kr. hos forældrene.

Kl. 14:48
Anden næstformand (Søren Espersen):
 Ordføreren.

Kl. 14:48
Helle Sjelle (KF):

Altså, det er jo et meget godt eksempel på, hvordan vi kører i ring i forhold til den her fore-spørgsel, og hvordan debatten bliver forplumret temmelig meget. Det, jeg har sagt i forbindelse med forældrenes ansvar, er, at det naturligvis fremover – det er nemlig ikke muligt med tilbagevirkende kraft – gøres muligt netop også at ansvarliggøre forældrene for de ting, som deres børn render rundt og laver. Det er, hvad jeg har sagt i den sammenhæng. Det er selvfølgelig sagt i forbindelse med alle de uroligheder, som opstod på Nørrebro i kølvandet på en ny placering af et ungdomshus.

Kl. 14:49
Anden næstformand (Søren Espersen):
 Hr. Hans Kristian Skibby for endnu en kort bemærkning.

Kl. 14:49
Hans Kristian Skibby (DF):

Jo, men det, der gennemgående har været meget, meget vanskeligt i den periode, som vi har været igennem, og som gælder både dag, måned og år, har været, at man har kunnet se, at politiets ressourcer ikke har været tilstrækkelige til at foretage efterforskningen efterfølgende, og at mange af dem, der har været fremstillet i retten, så er blevet løsladt igen osv.

Derfor er det jo lidt tomme ord, fordi det er så vanskeligt bagefter at kunne dokumentere, hvem der har gjort hvad i hvilken rækkefølge, og det illustrerer sådan set, at vi her i dag oplever, at specielt Venstre og De Konservative siger

en masse pæne ting om, at de godt kan se det, og at det også er for dårligt, men der sker ikke andet, der er ingen handling, der er ikke noget konkret fra regeringspartierne i den her sag. Der synes jeg da, at vi savner noget konkret også fra De Konservatives side.

Kl. 14:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:50

Helle Sjelle (KF):

Jeg synes, at det er ganske konkret, at man siger, at den situation er ganske uacceptabel, og at man på den baggrund så søger at ændre lovgivningen. Det synes jeg da er meget konkret. Hvad jeg til gengæld synes er varm luft og tomme ord er at skulle vedtage et forslag til vedtagelse som det her, hvor man kan henstille noget til Københavns Kommune, og hvis Københavns Kommune så ikke følger det, så har man i øvrigt ikke magten over dem og kan ikke gøre noget som helst. Det er, hvad jeg kalder tomme ord.

Kl. 14:50

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til den konservative ordfører. Så er det den radikale ordfører, hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:51

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Dansk Folkeparti har stillet en forespørgsel med ordlyden: Hvad kan regeringen oplyse om Københavns placering af et ungdomshus? Jeg tror, at svaret var, at det skulle ligge på Dortheavej i Københavns Nordvestkvarter. Det vidste jeg sådan set i forvejen, men det er selvfølgelig meget hyggeligt også at få det oplyst af velfærdsmi-steren og justitsministeren. Så er vi stadig væk lige så kloge, som vi var, da forespørgslen blev stillet.

Det Radikale Venstre har lidt svært ved at se, hvad denne debat har af relevans for Folketinget. Vi mener, at det nok er et forsøg på indblanding i det kommunale selvstyre. Københavns Kommune må selv ordne sine forhold med det eller de ungdomshuse, kulturhuse eller sports- haller, eller hvad de nu har lyst til at placere i deres kommune. Det klarer de nok ganske fint.

Jeg står her med en artikel fra Herning Folke- blad fra den 26. april i år om et nyt ungdomshus i Herning Kommune, og jeg regner så med, at det næste, vi skal høre om, er en forespørgsel om Herning Kommunes placering af et ungdoms- hus i Herning. Det giver ikke rigtig nogen me-

ning, det ved jeg godt, og det er sådan set også det, der er hele pointen.

Det her forslag til vedtagelse, som Dansk Folkeparti så kommer med, er jo i virkeligheden et udtryk for, at man er ked af, at borgerne i Kø- benhavns Kommune har stemt på nogle andre end dem, man syntes de skulle stemme på. Alt- så, i et demokrati er det jo heldigvis endnu så- dan, at det er borgerne, der sammensætter, både hvem der sidder i Folketinget, og hvem der sid- der i de forskellige kommunalbestyrelser.

Jeg tror, at jeg er mindst lige så ked af Folke- tingets sammensætning, som Dansk Folkeparti er af Borgerrepræsentationens sammensætning. Jeg kunne da godt ønske mig, at der var et andet flertal herinde, men jeg må acceptere, at det er et demokratisk samfund – heldigvis, det er jeg me- get glad for – og derfor er flertallet herinde, som det er. Men jeg synes også, at flertallet herinde skal acceptere, at vi har kommunalt selvstyre, og at der er mulighed for at sammensætte den en- kelte kommunalbestyrelse, sådan som borgerne inden for et givent lokalområde ønsker det.

Derfor kan vi selvfølgelig ikke stemme for forslaget til vedtagelse.

Kl. 14:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til den radikale ordfører. Så er det Enhedsli- stens ordfører, fru Line Barfod.

Kl. 14:53

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

I Enhedslisten går vi ind for, at der skal være en mangfoldighed af tilbud til borgerne rundtom i landet, og at der skal være et udtrakt demokrati, hvor man løbende diskuterer, hvilke tilbud der er behov for. Vi har i adskillige år foreslået, at der i mange byer i landet skulle være mulig- hed for at oprette forskellige ungdomshuse. Jeg synes også, at man skal begynde at overveje, om man ikke også skulle se på, om der er behov for alderdomshuse, hvor de ældre selv kan bestem- me, hvad der skal ske i de huse, frem for at det er kommunen, der sidder og tilrettelægger, hvil- ke aktiviteter der skal være.

Der er ingen tvivl om, at mange borgere i dag gerne vil have lov til selv at tage ansvar for, hvad for nogle aktiviteter der skal foregå, hvor- dan de skal organiseres osv. Det mener vi at der skal være plads til, og det er også en god måde at lære demokrati på. Så det synes vi bestemt der er behov for at vi får mere af rundtom.

I forhold til den konkrete sag med Ungdoms- huset i København er forhistorien jo, at Køben-

havns Kommune havde foræret de unge et hus. På et tidspunkt beslutter et flertal i Borgerrepræsentationen så at sælge huset, men lover samtidig at finde et nyt hus, nøjagtig som de, da de lukkede Børnehuset, havde lovet, at der kom et nyt børnehus i København. Der er stadig ikke kommet noget nyt børnehus i København – børnene venter stadig på, hvornår det løfte bliver indfriet.

De unge fra Ungdomshuset prøvede i adskillige år, fra beslutningen blev taget i Borgerrepræsentationen, at få politikerne til at leve op til løftet om, at der skulle være et ungdomshus i København, og man prøvede også med en retssag at få omstødt beslutningen om at sælge huset. Der er løbende foregået en lang række forhandlinger, og man har forsøgt på alle mulige måder, om der kunne findes en løsning.

Desværre var der så nogle, der blev så frustrerede over, at der ikke blev fundet en løsning med fredelige midler, at de greb til vold. Det har vi fra starten og hver eneste gang taget klart afstand fra; det mener vi ikke er en metode man skal benytte sig af i et demokratisk samfund. Der har man andre muligheder. Vi synes, det havde været rigtig godt, hvis man fra starten havde vist, at demokratiet fungerer, og at det faktisk er muligt at opnå resultater på demokratisk vis, og vi er glade for, at det ser ud til, at det nu lykkes ved hjælp af demokrati og dialog at finde en løsning. Det er det, der bør være det afgørende.

Så synes vi i øvrigt, det skal diskuteres, hvad man skal bruge politiresourcerne til i Danmark. Vi har meget svært ved at forstå, hvorfor der har skullet bruges så store politiresourcer på at sikre, at en religiøs sekt kunne få revet et hus ned, og at byggegrunden nu har stået tom lige siden, samtidig med at vi ved, at der foregår ganske alvorlige forbrydelser i landet, som der ikke er mange politiresourcer til.

Vi ved, at der i forbindelse med menneskehandel er adskillige kvinder, der bliver holdt som sexslaver og voldtaget mange gange dagligt. Ifølge regeringens egne tal er det omkring 250 voldtægter om dagen, hvilket vi mener at politiet burde bruge ganske betragtelige ressourcer på at sætte ind over for.

Det er en politisk prioritering, hvad vi bruger politiet til. Vi synes, at det bude være de alvorlige forbrydelser, man satte ind over for, i stedet for at bruge politiresourcer på at hjælpe en kristen sekt med at få ryddet en grund. Men det er der så forskellige holdninger til.

Kl. 14:57

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det ordføreren for Ny Alliance, hr. Anders Samuelsen.

Kl. 14:57

(Ordfører)

Anders Samuelsen (NY):

I udgangspunktet er Ny Alliance meget åben over for det, som man kan kalde alternative livsformer. Der skal være plads til en mangfoldighed i vores samfund, ingen tvivl om det, men vi synes som udgangspunkt, at man selv skal betale for det. Når det kommer til Ungdomshuset, må vi også sige, at det måske bliver lige alternativt nok, men ikke formålet med Ungdomshuset, tværtimod. Det har alle dage været ungdommens ret, ja, nogle gange faktisk pligt, at gøre op med den forrige generation og vælge sin egen vej. Det er sådan, der opstår nyt både inden for kunsten og kulturen og inden for mangt og meget i måden at leve livet på. Men når det på den måde, som vi har set det i tilfældet med Ungdomshuset, er blevet til, at man belønner de unge for at hærge en hel bydel og sætte bål og brand i gaderne, er det godt nok lige et nummer for alternativt for os.

Man har i Københavns Kommune valgt at belønne vold. Jeg skal ikke gøre mig klog på fortiden og de løfter, som kommunen har givet de unge. Jeg har ej heller meget til overs for Faderhuset og deres rolle i sagen og i de efterfølgende begivenheder. Men når det er sagt, så fatter jeg faktisk ikke, at man efter den omgang, som Nørrebro blev udsat for, alligevel valgte at give de unge et nyt ungdomshus. Men det er nu engang Københavns Kommunes beslutning, og uanset hvor uforståelig den virker på os herinde i det her hus, er der ikke meget, vi kan gøre ved det. Vi kan blot undre os.

Vi kan undre os over, at man uden at blinke forærer de unge et hus, som skatteborgerne i København skal finansiere; ligesom de skulle finansiere genopretningen af den bydel, som de unge smadrede i ren og skær utilfredshed; ligesom alle skatteborgerne skal betale for den ekstraregning, som det koster at have politiet på så massivt overarbejde, som det har været tilfældet i forbindelse med Ungdomshuset; ligesom alle borgerne skal lide under, at politiet har måttet trække ressourcer væk fra andre opgaver for at holde styr på en flok unge, som man simpelt hen ikke kan finde en mere passende betegnelse at hæfte på end forkælede: Jeg fik ikke min vilje, ergo smadret jeg det hele, og det bliver jeg ved

med, indtil jeg får min vilje. Det kan kun minde om små børn, bortset fra at små børn ikke har det med at smadre alting omkring dem.

Vi undrer os da også over, at man totalt ignorerer protesterne fra beboerne på Dorthavevej over at få et ungdomshus placeret i baghaven. 9 ud af 10 af de 232 personer, der nåede at svare i den usædvanlig korte høringsperiode, var negative. Vi undrer os over, om der er ressourcer nok til at holde den fornødne ro i området omkring Ungdomshuset, og over, hvilken regning politiet skal betale i form af overarbejde, og hvilken regning skal skatteyderne mon nu til at betale? Vi undrer os.

Det må desværre blive ved en undren, fordi det er og bliver Københavns Kommunes anliggende og i relation til politiet selvfølgelig justitsministerens, men det er Københavns Kommune, der har valgt at belønne de unge, og kommunen har valgt, at skatteyderne skal betale regningen.

Kl. 15:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forespørgerne, hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:00

(Ordfører for forespørgerne)

Martin Henriksen (DF):

Debatten er jo gået sådan, som man kunne frygte at den ville gå. Jeg vil kort opsummere, hvad de forskellige partier har sagt.

Man kan forstå på Venstre, at Venstre ikke vil finde sig i mere, men ikke desto mindre nægter de rent faktisk at gøre noget ved sagen. Det er med andre ord kun ord og ingen handling.

Man kan forstå på De Konservative, at de siger, at hvis det skal batte noget, skal vi pålægge Københavns Kommune at afholde en folkeafstemning. Jamen så lad os da gøre det. Essensen i det er jo bare, at hvis vi fra Dansk Folkepartis side stillede forslag om det i Folketinget, ville Det Konservative Folkeparti gå på talerstolen og igen henvise til, at det er et kommunalt ansvar, og så ville de ellers bare sige, at det forløb, der har været, har været stærkt utilfredsstillende.

Det var derfor, vi kom med et forslag til vedtagelse om en henstilling, fordi vi tænkte, at V og K, som har været meget aktive lokalt, som minimum må gå ind i den her sag og komme med en henstilling til kommunen, der siger, at det forløb, der har været, har været stærkt utilfredsstillende. Men ikke engang det tør de. Man fristes til at sige, at det kan være, at Ritt Bjerregaard ikke kun er dronning over København,

men også dronningen over Folketinget og regeringen. Det giver jo bare stof til eftertanke.

Socialistisk Folkeparti sagde, at de godt kunne forstå, hvis borgerne havde visse betænkeligheder ved, at der kom et ungdomshus i Nordvestkvarteret. Ja tak, men som det også har været fremme i debatten, frabeder ni ud af ti sig i et høringssvar, at der kommer et ungdomshus, så visse betænkeligheder kunne det godt være at der er i det her kvarter. Hvor mange af de højtærede folketingsmedlemmer har egentlig lyst til at få et sådant ungdomshus i deres baghave?

Det har også været inde i diskussionen, hvad Folketinget overhovedet kan tillade sig at diskutere, for der er tilsyneladende nogen, der mener, at det her er et rent kommunalt anliggende, og derfor kan og må Folketinget under ingen omstændigheder diskutere det og tage stilling til den konkrete sag.

Man kunne derfor stille spørgsmålet, og det gjorde vi under debatten ...

Kl. 15:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Må jeg bede om ro i salen. Vi er stadig væk i gang med en forhandling om forespørgslen. Tak.

Kl. 15:02

(Ordfører for forespørgerne)

Martin Henriksen (DF):

Vi stillede så spørgsmål i løbet af debatten om, hvad Folketinget så rent faktisk må diskutere. Vi må godt diskutere folkeskolepolitikken, som er et kommunalt anliggende. Det har SF masser af gange stillet forslag om i Folketinget. Vi må godt diskutere det sociale område, som er et kommunalt anliggende. Vi må godt diskutere ældreplejen, som er et kommunalt anliggende. Sygehusvæsenet må vi også godt diskutere i Folketinget, men det er dybest set et anliggende for regionerne. Så hvor går egentlig grænsen? Det er der jo ikke nogen der har været i stand til at svare på.

Dermed står vi tilbage med, at der sådan set er et flertal i Folketinget, VOK, der ude rundt omkring til lokale medier udtaler kritik af det her. Vi har sådan set også et Socialdemokrati, som taler med to tunger, hvor man på den ene side siger til medierne, at vi ikke skal finde os i det, mens man på den anden side, når det kommer i Folketingssalen, godt vil finde sig i det.

Summa summarum er, at det er et kommunalt ansvar, men kommunen har ikke levet op til sit ansvar, og derfor ønsker vi fra Dansk Folkepartis side, at Folketinget stemmer for vores forslag til vedtagelse, så man udtrykker en skarp kritik af Københavns Kommune og siger til Ritt

Bjerregard, at man ønsker, at der skal være en folkeafstemning og i første omgang i Nordvestkvarteret, for så kan borgerne få mulighed for at tage stilling til, om de ønsker et ungdomshus eller ikke ønsker et ungdomshus. Det er da lokalt, og det er da demokrati helt ude hos folket.

Jeg synes, at debatten har været pinlig. Der er nogen, der siger, at den har været pinlig, fordi Dansk Folkeparti har rejst den. Jeg synes, at debatten har været pinlig, fordi der er så mange partier, som, når det kommer til stykket, ikke tør gøre det, som de udtaler til forskellige medier at de mener bør gøres.

Kl. 15:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Vi venter lige et minut, inden vi går til afstemning.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 15:04

Afstemning

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der stemmes om forslag til vedtagelse nr. V 75 (se side 5971) af Martin Henriksen (DF). Afstemningen starter.

Afstemningen slutter.

For stemte: 18 (DF), imod stemte: 89 (V, S, SF, KF, RV, EL og NY), hverken for eller imod stemte: 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 75 er forkastet.

Forespørgslen er hermed afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

26) 1. behandling af lovforslag nr. L 184:

Forslag til lov om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene. (Lukning af hul i lejelovgivningen ved udlejning til andre end fysiske personer).

Af Sophie Hæstorp Andersen (S) og Nanna Westerby (SF) m.fl.

(Fremsættelse 30.04.2008).

Kl. 15:05

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Nu må jeg altså bede om ro i salen, vi er i gang med næste punkt.

Forhandlingen er åbnet. Velfærdsministeren.

Kl. 15:05

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Det forslag, vi her skal drøfte, er en genfremsættelse fra 2006, og bortset fra enkelte afsnit i bemærkningerne er der tale om en uændret genfremsættelse. Forslaget går ud på at kræve kommuners samtykke, når en bolig udlejes til andre end fysiske personer, og formålet er, at kommunerne ved at nægte samtykke kan forhindre, at udlejerne betinger sig, at udlejning sker via et firma, således at dette bliver et erhvervsleje forhold.

Ved forhandlingen af lovforslaget i 2006 kom den daværende socialminister med en række indsigelser mod forslaget, og da det er en uændret genfremsættelse, kommer det næppe bag på nogen, at jeg kan tilslutte mig disse indsigelser. Jeg skal derfor ikke gå i dybden med hver enkelt indsigelse, men pege på nogle principielle forhold.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at formålet som udgangspunkt er at lukke det, som forslagsstillerne mener er et hul i boligreguleringsloven, nemlig den mulighed, der er for, at en juridisk person, f.eks. et firma, kan leje en bolig og fremleje den til f.eks. en ansat. Socialdemokratiet og SF foreslår en ændring af boligreguleringslovens regler om beskyttelse af boliger, hvorefter det overlades til kommunerne at godkende alle tilfælde, hvor en bolig påtænkes udlejet til andre end fysiske personer, dvs. til et firma eller en anden juridisk person.

Det er efter min opfattelse en unødvendig belastning for kommunerne. De skal også godkende de udlejninger, hvor kommunerne lejer boliger med henblik på videreudlejning, eller når byfornyelsesselskaberne lejer boliger til brug for genhusning, eller når et firma ønsker at kunne stille lejeboliger til rådighed for sine ansatte. Den slags udlejninger tjener efter min opfattelse legitime formål.